

Sygn. akt OS 9/2017

POSTANOWIENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie
z dnia (...) r.

w składzie:

Przewodniczący: r.pr. Bożena Bilkiewicz-Bańska
Sędziowie r.pr. Bożena Bielecka - sprawozdawca
 r.pr. Ewa Piórecka

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu (...) r. sprawy ze skargi na postępowanie radcy prawnego (...) na skutek odwołania wniesionego w dniu (...) r. przez (...) od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (...) r. sygn. akt RD (...) o umorzeniu dochodzenia

postanawia:

na podstawie art. 437 § 1 w zw. z art. 438 pkt 3 i art. 297 § 1 pkt 1, 4 i pkt 5 Kodeksu postępowania karnego oraz w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 233 z późn. zm.) uchylić w całości zaskarżone postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie o umorzeniu dochodzenia z dnia (...) r. sygn. akt RD (...) i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania.

Przewodniczący:	Członkowie:	
Bożena Bilkiewicz-Bańska	Bożena Bielecka	Ewa Piórecka

Uzasadnienie

W dniu (...)r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wpłynęło odwołanie Pani (...) od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Lublinie z dnia (...)r. sygn.akt RD(...) o umorzeniu dochodzenia w sprawie radcy prawnego (...) z uwagi na brak znamion przewinienia dyscyplinarnego na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 K.p.k. w związku z art. 74¹ ustawy o radach prawnych.

W odwołaniu Pani (...) podnosi, że Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego po raz kolejny umarza postępowanie dyscyplinarne nie dopatrując się znamion przewinienia dyscyplinarnego przez radcę prawnego, ignorując zaistniałe fakty, oraz że udzielone jej porady prawnej, rażąco naruszają obowiązujące w tym dniu przepisy prawne. W jej ocenie

podstawowym dowodem przemawiającym za winą radcy prawnego jest podyktowane przez nią pismo do pracodawcy o tytule „Wniosek o wyjaśnienie i sprostowanie przyczyn „Wypowiedzenia warunków umowy o pracę z dnia (...)r. „Treść tego pisma jasno i wyraźnie świadczy o chybionej poradzie prawnej, gdyż takiej drogi jaką zaproponowała jej radca prawny (...) nie ma. Wskazała, że radca prawny zeznała, że taki kierunek porady prawnej „przyszedł jej do głowy” i zarzuciła, że Rzecznik nie ocenił tego zachowania radcy prawnego a obwinia ją, pokrzywdzoną za brak aktywności w negocjacjach z pracodawcą. Podniosła, że zamówiła u Obwinionej usługę, która została jej zdaniem, wykonana rażąco źle, a błędna porada prawna miała dla niej negatywne skutki zarówno prawne jak i materialne.

Rozpoznając sprawę Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych w Lublinie, ustalił co następuje:

W dniu (...)r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wpłynęła skarga Pani (...) na postępowanie radcy prawnego (...). Skarżąca zarzuciła w/w radcy prawnemu wprowadzenie jej w błąd podczas udzielania porady prawnej, co w konsekwencji doprowadziło do oddalenia powództwa przez Sąd Rejonowy w (...) w przedmiocie uznania wypowiedzenia warunków pracy za bezskuteczne.

Zdaniem Skarżącej działając zgodnie z udzieloną jej w dniu (...)r. poradą prawną, nie wystąpiła w ustawowym terminie na drogę postępowania sądowego, lecz skierowała do pracodawcy pismo o wyjaśnienie i sprostowanie przyczyn wypowiedzenia warunków umowy o pracę. Termin do wniesienia powództwa upływał (...)r. ale radca prawny (...) zapewniła, że w przypadku wniesienia powództwa po terminie Sąd przywróci jej ten termin. W związku z nieotrzymaniem od pracodawcy odpowiedzi na pismo, w dniu (...)r. zwróciła się do radcy prawnego (...) o sporządzenie pozwu o uznanie wypowiedzenia warunków pracy za bezskuteczne. Radca prawny taki pozew, zawierający wniosek o przywrócenie terminu do złożenia pozwu, sporządziła. Przygotowany pozew podpisała osobiście i złożyła go w biurze podawczym Sądu Rejonowego w (...).

W dniu (...)r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wpłynęło pisemne stanowisko (...), która potwierdził, że faktycznie w dniu (...)r. tj. na dzień przed upływem terminu do złożenia odwołania do Sądu udzieliła Skarżącej porady prawnej. Na podstawie informacji uzyskanych od Skarżącej zaproponowała jej możliwe rozwiązania, w tym podjęcie negocjacji z pracodawcą z udziałem osób cieszących się autorytetem u pracodawcy, jak również wystąpienie na drogę sądową, zgodnie z informacją zawartą w treści przyjętego przez stronę wypowiedzenia. Poinformowała Skarżącą o możliwości wystąpienia do sądu z wnioskiem o przywrócenie terminu do złożenia pozwu, jednak nie zapewniała jej, że sąd na pewno ten termin przywróci.

Postanowieniem z dnia (...)r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego odmówił wszczęcia dochodzenia w przedmiotowej sprawie. W dniu (...)r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wpłynęło odwołanie Skarżącej, w którym zawnioskowała o przesłuchanie (...), jako świadka, na potwierdzenie przedstawionej przez nią wersji wydarzeń. Po rozpatrzeniu odwołania Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych w Lublinie postanowieniem z dnia (...)r. uchylił powyższe postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania.

W dniu (...)r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego uwzględniając postanowienie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego wszczął dochodzenie w przedmiotowej sprawie.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego w trakcie prowadzonego postępowania przeprowadził szereg czynności w celu wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy.

W dniu (...)r. przesłuchał w charakterze pokrzywdzonej (...) oraz w charakterze świadka (...).

W swoich zeznaniach (...) potwierdziła zarzuty stawiane radcy prawnemu (...), iż ta zapewniała ją, że bez względu na efekt pertraktacji z pracodawcą sąd na pewno przywróci jej termin do wniesienia pozwu.

Przesłuchany w charakterze świadka (...) zeznał, że był obecny podczas udzielania (...) porady prawnej. Podał, że radca prawny (...) wspomniała o możliwości wniesienia pozwu do sądu, jednak w jej ocenie pertraktacje z pracodawcą miały przynieść oczekiwany efekt, a w przeciwnym razie miała przygotować dokumenty do sądu.

W dniu (...)r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego przesłuchał w charakterze obwinionej radcę prawnego (...). Obwiniona nie przyznała się do zarzucanego jej czynu i złożyła wyjaśnienia, w których potwierdziła, że w dniu (...)r. była u niej w kancelarii Pani (...) wraz z nieznanym jej mężczyzną. W trakcie wizyty poinformowała Skarżącą, że poza możliwością wniesienia powództwa do sądu istnieje możliwość podjęcia pertraktacji z pracodawcą oraz że jeżeli rozpocznie pertraktacje z pracodawcą, które nie odniosą oczekiwanego skutku, będzie można kierować sprawę do sądu z wnioskiem o przywrócenie terminu. Zastrzegła, że to sąd na podstawie treści wniosku podejmie ostateczną decyzję w przedmiocie przywrócenia terminu oraz wyjaśniła klientce, że to na niej spoczywa obowiązek wykazania okoliczności uzasadniających przywrócenie terminu. Wyjaśniła, że wniosek o przywrócenie uchybionego terminu bez własnej winy należy uprawdopodobnić okolicznościami uzasadniającymi wniosek.

Jak wynika, z wyjaśnień Obwinionej poinformowała ona Panią (...), że powinna podjąć niezwłocznie czynności zmierzające do porozumienia się z pracodawcą, na prośbę klientki pomogła jej sporządzić pismo do pracodawcy, a następnie poradziła żeby z tym pismem udała się do pracodawcy.

Ponownie Pani (...) umówiła się z Obwinioną u niej w kancelarii w dniu (...)r. W czasie wizyty w kancelarii w dniu (...)r. Obwiniona sporządziła pozew do Sądu wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu. Wniosek o przywrócenie terminu uzasadniała działaniami podjętymi przez (...), zmierzającymi do porozumienia z pracodawcą.

Obwiniona wyjaśniła, że ani w dniu (...)r. ani podczas spotkania w dniu (...)r, nie zapewniała Pani (...), że Sąd przywróci jej termin.

W świetle ustalonego stanu faktycznego Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego uznał, że radca prawny nie dopuściła się czynu o znamionach przewinienia dyscyplinarnego toteż postanowieniem z dnia (...)r. umorzył dochodzenie. Odwołanie od postanowienia wniosła (...), domagając się jego uchylenia i podnosząc, że Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego jednostronnie ocenił zgromadzony w sprawie materiał dowodowy.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie uwzględnił wniesione odwołanie i postanowieniem z dnia (...)r. uchylił zaskarżone orzeczenie z dnia (...)r. Uzasadniając rozstrzygnięcie wskazał na konieczność uzupełnienia materiału dowodowego, w tym podjęcie kompleksowej oceny zeznań świadka (...) oraz ustalenie okoliczności sporządzenia z udziałem radcy prawnego pisma do pracodawcy (...).

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego w toku ponownie prowadzonego postępowania wyjaśniającego przesłuchał w dniu (...)r., (...) oraz świadka (...), na okoliczności wskazane przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny.

Skarżąca podczas przesłuchania zeznała, że Pani (...) podyktowała jej tytuł pisma do pracodawcy tj. „Wniosek o wyjaśnienie i sprostowanie przyczyn Wypowiedzenia warunków umowy o pracę z dnia (...)r.” Oprócz tytułu radca prawny podyktowała jej jeszcze dwa pierwsze zdania, a w dalszej części porady poinformowała Skarżącą, aby ta odniosła się w treści pisma do zarzutów zawartych w wypowiedzeniu. Pismo Skarżąca sporządziła samodzielnie i złożyła je osobiście w sekretariacie (...).

Ponadto Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego ponownie przesłuchał świadka (...), który zeznał, że Panie umówiły się, iż Pani (...) sama sporządzi pismo do pracodawcy na podstawie wskazanych przez radcę prawnego uwag. Pan (...), nie pamiętał czy radca prawny umówiła się z Panią (...) co do konsultacji dotyczącej ostatecznej treści pisma. Świadek zeznał, że radca prawny wspominała o możliwości wniesienia pozwu do sądu ale twierdziła, że jest to ostateczność i w cywilizowanych krajach najpierw się negocjuje z pracodawcą. Według niego w trakcie rozmowy ani razu między stronami nie padły sformułowania „komisja pojednawcza” czy też „postępowanie pojednawcze”.

Mając powyższe na uwadze postanowieniem z dnia (...)r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego umorzył prowadzone postępowanie z uwagi na brak znamion przewinienia dyscyplinarnego.

W ocenie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego, przeprowadzone czynności nie dają podstaw do przyjęcia odmiennej od dotychczasowej oceny okoliczności przedmiotowej sprawy. Według niego zeznania Skarżącej nie pozwalają na jednoznaczne przyjęcie jaka była treść i zakres porady prawnej w dniu (...)r, Ponadto w dniu (...)r. w trakcie drugiej wizyty Skarżącej w kancelarii, radca prawny dysponując ograniczonymi materiałami, do czego znacząco przyczyniła się (...), sporządziła pozew wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu. Według Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego w tej konkretnej sytuacji zarówno wniesienie pozwu do Sądu, jak również podjęcie negocjacji z pracodawcą, a w przypadku braku porozumienia wniesienie powództwa z wnioskiem o przywrócenie terminu mieściły się w granicach wyznaczonych przez przepisy ustawy oraz orzecznictwo sądowe. Wskazał, że przeprowadzone dowody nie pozwoliły w sposób jednoznaczny na ustalenie treści udzielonej porady prawnej oraz tego czy Pani (...) w pełni zastosowała się do przekazanych jej rad i wskazówek, a w związku z tym nie można w sposób jednoznaczny przypisać Obwinionej odpowiedzialności za treść porady prawnej oraz dalsze wynikające z niej działania Skarżącej.

Po rozpatrzeniu odwołania Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przy Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie, zważył co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

W dniu (...)r. na posiedzeniu Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie (dalej Okręgowy Sąd Dyscyplinarny) Pani (...) złożyła wyjaśnienia uzupełniające, w których podtrzymała swoje dotychczasowe stanowisko zawarte

zarówno w skardze jak i w uzasadnieniu odwołania. Skarżąca, poinformowała, że złożyła do Sądu Rejonowego w (...) pozew przeciwko radcy prawnemu (...) o zadośćuczynienie.

Skarżąca oświadczyła, że w dniu (...)r. podczas kolejnej wizyty u radcy prawnego (...), okazała jej pismo, które złożyła do pracodawcy i na jego podstawie radca prawny sporządziła pozew do sądu pracy. Radcy prawny nie zgłaszała uwag co do treści pisma skierowanego do pracodawcy. Wyjaśniła, że podczas tej drugiej wizyty, radca prawny ograniczyła się do sporządzenia pozwu i nie proponowała żadnej innej pomocy prawnej. Zredagowany przez radcę prawnego pozew został wydrukowany w kancelarii i w obecności Obwinionej przez nią podpisany. Potwierdziła, że pozew w toku postępowania przez Sądem Pracy był dwukrotnie modyfikowany, ale z uwagi na błędne oznaczenie przez radcę prawnego strony pozwanej (Pracodawcy) oraz nie wskazanie przez nią wartości przedmiotu sporu. Zdaniem Skarżącej, jeżeli radca prawny w momencie sporządzania pozwu nie dysponowała argumentami do jego zredagowania to nie powinna była go sporządzać i narażać jej na negatywne skutki procesu. Radca prawny nie można sporządzać dokumentu, który naraża innych na negatywne skutki zarówno prawne jak i materialne, a wynika to z ogólnych zasad oraz z zasad etyki zawodowej. Ponownie podkreśliła, że udała się do radcy prawnego w celu uzyskania profesjonalnej pomocy prawnej. Radca prawny poinformowała ją, że sąd termin jej przywróci ale nie oceniała merytorycznych zarzutów i nie oceniła sposobu zakończenia procesu. Skarżąca podkreśliła, że Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego odniósł się do wyjaśnień (...), a nie uwzględnił jej twierdzeń oraz twierdzeń przedstawionych przez świadka (...).

W świetle opisanego stanu faktycznego w ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego ustalenia poczynione przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego w dotychczas prowadzonym postępowaniu należy uznać za niewystarczające. Stosując odpowiednio przepisy postępowania karnego w szczególności wskazane w rozstrzygnięciu Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego regulacje art. 297 § 1 pkt 1, 4 i pkt 5 K.p.k. należy uznać, że nieprzeprowadzenie wyczerpującego postępowania dowodowego w niniejszej sprawie *de facto* oznacza nie wyjaśnienie okoliczności sprawy w tym zakresie i nie zebranie dowodów, a tym samym brak możliwości oceny w oparciu o posiadany materiał dowodowy czy doszło do naruszenia Kodeksu Etyki Radców Prawnych oraz uchybienia o charakterze przewinienia dyscyplinarnego. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego zgromadził materiał dowodowy, który jednak nie jest kompletny, pozwalający na wszechstronną ocenę okoliczności danej sprawy oraz dokonał jego analizy, która nie jest analizą wnikliwą i wyczerpującą. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy jest niepełny, toteż zarzuty Skarżącej skierowane do wydanego postanowienia zasługują na podzielenie. W zaskarżonym postanowieniu Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego nie odniósł się w prawidłowy sposób do zarzutów Skarżącej zawartych w skardze i podnoszonych w toku postępowania. Nierozpoznanie wszystkich jej zarzutów oznacza, że zasadne są jej twierdzenia nie wyjaśnienia wszystkich okoliczności sprawy, które mogły mieć istotny wpływ na wynik przedmiotowego postępowania dającego podstawę do jego umorzenia na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 K.p.k. w związku z art. 74¹ ustawy o radach prawnych. Odniesienie się do zarzutów strony nie może mieć charakteru "sygnalnego" chodzi bowiem o to, by Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego w sposób wyczerpujący i jawny wskazał stronie motywy, które w jego ocenie stanowią o ich bezzasadności.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy koncentruje się tylko na treści porady prawnej udzielonej (...) przez radcę prawnego (...) w dniu (...)r. Z wyjaśnień Skarżącej (...) wynika, że w pierwszej kolejności zarzuca radcy prawnemu (...), iż odwołała ją od złożenia pozwu do sądu pracy w wymaganym terminie, zalecając pertraktacje z pracodawcą. W trakcie drugiej porady udzielonej w dniu (...)r. która była konsekwencją pierwszej porady radca prawny (...) sporządziła jej pozew wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu. W ocenie Skarżącej pozew został przez Sąd Pracy oddalony w całości, bo jak wskazał Sąd Pracy w

uzasadnieniu powództwo skierowane zostało przeciwko niewłaściwemu podmiotowi a pozew nie zawierał oznaczenia wartości przedmiotu sporu. Wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia pozwu radca prawny zredagowała bez konsultacji ze stroną. Skarżącą zarzuca (...), iż przyszła do niej po kompleksową pomoc prawną.

Powyższa okoliczność podnoszona przez Skarżącą, a dotycząca udzielonej porady prawnej w dniu (...)r. nie była przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinowanego w zakresie jej prawidłowości analizowana i oceniana. Obie udzielone Skarżącej przez radcę prawnego (...) porady prawne należy rozpatrywać łącznie i we wzajemnej korelacji. Zdaniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego dla oceny prawidłowości bądź nieprawidłowości postępowania radcy prawnego decydujące znaczenia ma ustalenie zakresu pomocy prawnej jakiej udzieliła Skarżącej, zarówno w dniu (...)r. jaki i w dniu (...)r. Skład Orzekający uznaje, że radca prawny godząc się na sporządzenie pozwu wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu do jego wniesienia- jako profesjonalista- zobowiązana była w tym piśmie procesowym zawrzeć wszystkie wymagane przepisami prawa elementy oraz zachować szczególną staranność i wnikliwość w zakresie redagowanych w nim wniosków. Działania i zaniechania podejmowane przez radcę prawnego obciążały bowiem samą stronę Skarżącą w toku postępowania wszczętego sporządzonym przez radcę prawnego pozwem i wnioskiem o przywrócenie terminu.

W trakcie ponownie prowadzonego postępowania Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego powinien materiał dowodowy, uzupełnić o wyjaśnienia radcy prawnego (...) odnoszące się do okoliczności sporządzenie pozwu z dnia (...)r. o treści jaka została złożona do Sądu Rejonowego w (...) Sądu Pracy. Zasadne jest także uzupełnienie materiału dowodowego o dokumenty złożone do Sądu Rejonowym w (...) I Wydział Cywilny w ramach postępowania wszczętego z powództwa (...) przeciwko (...) o zapłatę sygn. akt **I C (...)**, bowiem może to przyczynić się do dogłębszego wyjaśnienia i ustalenia stanu faktycznego.

Zdaniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego należy również poddać ponownej ocenie zeznania świadka (...) co do zapewnień Skarżącej przez Obwinioną o przywróceniu przez sąd terminu do wniesienia odwołania.

Zdaniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego, Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego w trakcie prowadzonego postępowania zobligowany jest ustalić jaka była treść i zakres udzielonej przez radcę prawnego (...), porady prawnej w dnia (...)r. oraz w dniu (...)r., a zwłaszcza czy były to porady prawidłowe, udzielone przez radcę prawnego przy dołożeniu należytej staranności.

Dopiero dokonanie powyższych ustaleń i skonfrontowanie ich z pozostałym materiałem dowodowym może być podstawą prawidłowej oceny niniejszej sprawy.

Z przytoczonych względów Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie orzekł jak w sentencji postanowienia.

Pouczenie:

Zgodnie z art. 426 § 1 Kodeksu postępowania karnego w związku z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2016r. poz. 233z późn. zm.) niniejsze postanowienie jest ostateczne i nie służy od niego prawo wniesienia odwołania do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego.

Przewodniczący:
Bożena Bilkiewicz – Bańka

Członkowie:
Bożena Bielecka Ewa Piórecka